

Meddelanden från TELESTÖRNINGSNÄMNDEN

NR 1

2019-11-27

Utgåva 16

Information om Telestörningsnämndens verksamhet

1 Allmänt

Elsäkerhetslagen (2016:732) innehåller den sammanhållna regleringen av elsäkerheten och syftar till att främja hög elsäkerhet och minska risker för att el orsakar personskada eller sakskada.¹ Elsäkerhetslagen innehåller bl.a. bestämmelser om skyldigheter att vidta skyddsåtgärder i fråga om elektriska anläggningar (6-15 §§) och skadeståndsansvar för sådana anläggningar (28-35 §§).

Den grundläggande skyldigheten för innehavare av starkströmsanläggningar² att vidta skyddsåtgärder framgår av 6 § och innebär att den som innehar en starkströmsanläggning ska se till att det fortlöpande kontrolleras att anläggningen ger betryggande säkerhet mot personskada och sakskada och att arbete som utförs på eller i anslutning till anläggningen görs på ett sådant sätt och utförs av eller under ledning av personer med sådana kunskaper och färdigheter att betryggande säkerhet ges mot personskada och sakskada. Enligt 7 § ska innehavaren av en yngre anläggning vidta och bekosta åtgärder till skydd för redan befintliga, äldre anläggningar.³ Detta kallas för prioritetsprincipen.

I 11 § elsäkerhetslagen görs ett avsteg från prioritetsprincipen. Enligt den bestämmelsen ska innehavare av **högspänningsanläggningar** alltid svara för skyddsåtgärder i förhållande till innehavare av svagströmsanläggningar och lågspänningsanläggningar. Detta förklaras av att om det uppstår fel i en högspänningsanläggning kan skadeverkningarna bli både kraftiga och vidsträckta.⁴ Skyldigheten att svara för skyddsåtgärder träffar innehavare av högspänningsanläggningar med en spänning som överstiger 1 000 volt mellan fasledare där det vid ett enfasigt fel kan uppkomma jordslutningsström med större styrka än 500 ampere. Skyldigheten att svara för skyddsåtgärder för innehavare av högspänningsanläggningar gäller bara i förhållande till **svagströmsanläggningar**⁵ och **lågspänningsanläggningar** med en

¹ Elsäkerhetslagen trädde i kraft den 1 juli 2017.

² En starkströmsanläggning är, enligt 3 §, en elektrisk anläggning för sådan spänning, strömstyrka eller frekvens som kan vara farlig för människor eller egendom. Ordet starkström syftar inte på något särskilt antal ampere (se prop. 2015/16:163 s. 46).

³ Bestämmelsen som bara behandlar störningar och skador som uppstår genom avståndsverkan gäller inte enbart i samband med själva uppförandet utan även i framtiden (se prop. 1996/97:136 s 175).

⁴ Prop. 1996/97:136 s. 176.

⁵ Svagströmsanläggningar är inte definierade i lagen och syftar inte på något gränsvärde i volt eller ampere.

Telestörningsnämnden

Huvudmän

Svenska kraftnät
Energiföretagen Sverige
Telia Sverige AB
Trafikverket

I samarbete med

Elsäkerhetsverket

Adress

Svenska kraftnät
Box 1200
172 24 Sundbyberg

Kontakt

Telefon: 010-475 80 00
E-post: tsn@svk.se
Hemsida: www.svk.se

spänning av högst 1 000 volt mellan fasledare. I förhållande till andra högspänningsanläggningar gäller alltså prioritetprincipen⁶.

2 Nämndens uppgift

Telestörningsnämnden inrättades år 1960 som ett samordnande och rådgivande organ när det gäller tillämpningar som berör förhållanden mellan innehavare av högspänningsanläggningar å ena sidan och innehavare av svagströmsanläggningar och lågspänningsanläggningar å andra sidan.

Nämnden har även till uppgift att ge rekommendationer vid tvist om ansvarsfördelning och skadestånd vid t.ex. skador pga. jordfel.

Nämndens uppgift är att presentera tillämpningar av elsäkerhetslagen när det gäller frågor av teknisk, ekonomisk och juridisk natur inom verksamhetsområdet.

Inom nämndens verksamhetsområde ligger bl.a. följande:

- > tekniska krav på skyddsåtgärder samt val mellan olika slag av åtgärder
- > teknisk och ekonomisk kontroll av nödvändiga och vidtagna åtgärder
- > fördelning av kostnader för åtgärder
- > former för anmälan av nytillkommande anläggningar
- > rapportering av inträffade jordfel

3 Nämndens arbetsätt

Ärenden tas upp antingen på nämndens eget initiativ eller efter begäran från annan.

Nämnden sammanträder cirka fyra gånger per år beroende på antal ärenden samt deras omfattning.

Nämnden är remissinstans när det gäller förslag till nya statliga föreskrifter inom området. Nämnden kan även ta eget initiativ till nya sådana föreskrifter. I nämndens uppgift ingår också att upprätta kontakt med motsvarande organ i andra länder.

Vid tvist om ansvarsfördelning och skadestånd, t.ex. pga. skador från jordfel, ska nämnden på begäran av part avge rekommendation för lösning av tvisten.

Beslut och rekommendationer från nämnden ska publiceras i Meddelanden från Telestörningsnämnden och delges myndigheter, organisationer och företag med intresse för frågor inom nämndens verksamhetsområde.

⁶ Prop. 1996/97:136 s. 177.

Meddelanden från Telestörningsnämnden publiceras även på *Telestörningsnämndens hemsida* www.svk.se.

4 Nämndens sammansättning

Huvudmän för nämnden är Svenska kraftnät, Energiföretagen Sverige, Telia Sverige AB och Trafikverket.

Svenska kraftnät, Energiföretagen Sverige och Trafikverket representerar innehavare av **högspänningsanläggningar**.

Energiföretagen Sverige och Trafikverket representerar även innehavare av **lågspänningsanläggningar**.

Telia Sverige AB och Trafikverket representerar innehavare av **svagströmsanläggningar**.

Nämnden ska ha sju ordinarie ledamöter samt en adjungerad ledamot (Elsäkerhetsverket). En av de ordinarie ledamöterna är också nämndens ordförande. Dessutom finns en sekreterare.

Ordförande och sekreterare utses av huvudmännen gemensamt. Huvudmännen har rätt att utse ersättare för ordinarie ledamot.

Telestörningsnämndens ledamöter är för närvarande

Namn	Anställd vid	Representerar
Katarina Grén	Södertörns tingsrätt	Ordförande
Wissam El Marakbi	Svenska kraftnät	Svenska kraftnät
Alija Cosic	Svenska kraftnät	Sekreterare
Johan Öckerman	Vattenfall Eldistribution AB	Energiföretagen Sverige
Xavier Guinchard	Umeå Energi Elnät AB	Energiföretagen Sverige
Matz Tapper	Energiföretagen Sverige	Energiföretagen Sverige
Per-Anders Lindeberg	Trafikverket	Trafikverket
Patrik Wiström	CompAir AB	Telia Sverige AB
Anders Richert	Elsäkerhetsverket	adjungerad

Nämnden får till överläggningar och utredningsarbete kalla ytterligare expertis.

5 Instruktion för Telestörningsnämnden

1. Telestörningsnämnden är ett samordnande och rådgivande organ som vid behov kan framlägga förslag till statliga föreskrifter inom sitt verksamhetsområde.

Nämnden ska vidare arbeta för en ändamålsenlig och enhetlig tillämpning av elsäkerhetslagen.

I tvist inom nämndens verksamhetsområde ska nämnden framlägga rekommendation till lösning av tvisten.

Nämnden är även remissinstans.

Huvudmän för nämnden är Svenska kraftnät, Energiföretagen Sverige, Telia Sverige AB och Trafikverket.

2. Telestörningsnämnden har hand om frågor av teknisk, ekonomisk och juridisk natur som sammanhänger med:
 - a) skyddsåtgärder för att förebygga skada eller störning vid svagströmsanläggningar till följd av induktion eller förhöjda markpotentialer orsakade av högspänningsanläggningar
 - b) skyddsåtgärder för att förebygga skada eller störning vid lågspänningsanläggningar till följd av induktion eller förhöjda markpotentialer orsakade av högspänningsanläggningar
 - c) uppkomna skador och störningar som avses under a) och b)
3. Ärende upptas till behandling på Telestörningsnämndens eget initiativ eller på begäran från annan.

Rekommendation till lösning av tvist avges endast på begäran av part i tvisten.

4. Telestörningsnämnden ska bestå av sju ordinarie ledamöter samt en adjungerad ledamot. En av de ordinarie ledamöterna är nämndens ordförande. I nämnden finns också en sekreterare.

Nämnden får till överläggningar och utredningsarbete kalla ytterligare expertis.

5. Ledamöter utses för en tid av tre år. Sekreterarens förordnande gäller tills vidare. Ordförande och sekreterare utses av huvudmännen gemensamt.

Av övriga ledamöter utses

- en av Svenska kraftnät
- tre av Energiföretagen Sverige
- en av Trafikverket
- en av Telia Sverige AB

En adjungerad ledamot utses av Elsäkerhetsverket.

6. Omröstning förutsätter närvaro av ordföranden samt minst en ordinarie ledamot eller ersättare från varje huvudman.
7. Adjungerad ledamot får delta i diskussionen och ska på begäran få sin ståndpunkt antecknad i mötesanteckningarna.
8. Kostnader för Telestörningsnämndens verksamhet fördelas till lika delar på dess huvudmän. Arvode och kostnadsersättning utgår till ordföranden. Övriga ledamöter står för egna kostnader. Sekreteraren är tillika kassör och fakturerar huvudmännen

årligen för uppkomna kostnader. Kostnadskrävande verksamhet kräver huvudmännens godkännande.

6 Kontaktuppgifter

Nämndens adress är Telestörningsnämnden c/o Alija Cosic, Svenska kraftnät enligt ovan.

E-post: tsn@svk.se

1 Allmänt

Denna bilaga innehåller utdrag ur viktiga delar i Elsäkerhetsregelverket, vilka har betydelse för tele- och elanläggningars elektriska förhållanden till varandra. Vidare nämns Telestörningsnämnden som är ett fristående organ mellan tele- och elanläggningsägare vars funktion är att medla vid tvister mellan sakägare men utan att ha en domstols fulla auktoritet. Sist definieras några vanligt förekommande tekniska begrepp.

Innehåll

1	Allmänt	6
2	Ellagen SFS 1997:857	6
	1 kap. Inledande bestämmelser	7
	2 kap. Nätkoncession m.m.	7
3	Förordning (2007:215) om undantag från kravet på nätkoncession enligt ellagen (1997:857)	7
4	Elsäkerhetslagen SFS 2016:732	7
	Ordförklaringar	8
	Skyldigheter i fråga om elektriska anläggningar	8
	10 kap. Skadestånd	10
5	Elsäkerhetsförordning (2017:218)	10
	Anmälningar i fråga om elektriska anläggningar	11
6	Svagströmskungörelsen (1958:558)	11
	Anmälningsskyldighet	12
	Skyddsanordningar	12
7	Utanför aktuella lagrum	13
8	Telestörningsnämnden	13
9	Definitioner från ELSÄK-FS 2008:1	14
10	Fri översättning från Internationella Teleunionens, ITU-T, direktiv angående "Kraftanläggningars störande inverkan på teleanläggningar"	14

2 Ellagen SFS 1997:857

Ellagen återfinns under adressen:

https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/ellag-1997857_sfs-1997-857

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

1 § I denna lag ges föreskrifter om elektriska anläggningar och om handel med el i vissa fall.

Bestämmelser om elsäkerhet finns i elsäkerhetslagen ([2016:732](#)). Lag (2016:733).

2 kap. Nätkoncession m.m.

Allmänt om nätkoncession

1 § En elektrisk starkströmsledning får inte byggas eller användas utan tillstånd (nätkoncession). Till byggandet av en ledning räknas även schaktning, skogsavverkning eller liknande åtgärder för att bereda plats för ledningen. Lag (2013:207).

...

2 § En nätkoncession ska avse en ledning med i huvudsak bestämd sträckning (nätkoncession för linje) eller ett ledningsnät inom ett visst område (nätkoncession för område).

I ett beslut om nätkoncession för område ska en högsta tillåtna spänning för ledningsnätet anges.

...

3 § En transformator- eller kopplingsstation som skall anslutas till en eller flera nya ledningar för vilka det krävs nätkoncession för linje får inte börja byggas förrän nätkoncession har meddelats för byggande av minst en av de nya ledningarna.

3 Förordning (2007:215) om undantag från kravet på nätkoncession enligt ellagen (1997:857)

Förordningen återfinns under adressen:

http://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2007215-om-undantag-fran-kravet-pa_sfs-2007-215

Undantag från koncessionskravet

Interna nät inom vissa områden

15 § Ett internt nät inom trafikområdet för järnvägs-, spårvägs-, tunnelbane- eller trådbussdrift och som används för att tillgodose trafikens behov får byggas och användas utan nätkoncession.

Vissa typer av interna nät

20 § Ett internt som ingår i ett telekommunikationssystem får byggas och användas utan nätkoncession.

4 Elsäkerhetslagen SFS 2016:732

Elsäkerhetslagen återfinns under adressen:

https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/elsakerhetslag-2016732_sfs-2016-732

1 § Denna lag syftar till att främja hög elsäkerhet och minska risker för att el orsakar personskada eller sakskada.

Särskilda bestämmelser om elektromagnetisk kompatibilitet finns i lagen (1992:1512) om elektromagnetisk kompatibilitet.

Ordförklaringar

2 § Med elektrisk anläggning avses i denna lag en anläggning för produktion, överföring eller användning av el med de särskilda föremål som finns i anläggningen och som behövs för driften av den.

Om olika delar av en och samma anläggning har skilda innehavare, anses varje sådan del som en särskild anläggning. Om en anläggning för användning av el är ansluten till en eller flera andra sådana anläggningar och anläggningarna har samma innehavare, ska anläggningarna anses som en och samma anläggning.

3 § I denna lag avses med

starkströmsanläggning: en elektrisk anläggning för sådan spänning, strömstyrka eller frekvens som kan vara farlig för människor eller egendom,

elektrisk utrustning: en anordning, apparat eller annat föremål som producerar, överför, använder eller förbrukar el eller en komponent i en sådan utrustning eller i en starkströmsanläggning, och

säkerhetsbrist i el: el som inte är så säker som skäligen kan förväntas.

4 § Med elinstallationsarbete avses i denna lag arbete som avser

1. att utföra, ändra eller reparera en elektrisk starkströmsanläggning,
2. att fast ansluta en elektrisk utrustning till en starkströmsanläggning, eller
3. att koppla loss en elektrisk utrustning från en starkströmsanläggning som utrustningen är fast ansluten till.

5 § I denna lag avses med

elinstallationsföretag: en näringsidkare som yrkesmässigt utför elinstallationsarbete, och

elinstallatör: en fysisk person som är auktoriserad att utföra elinstallationsarbete.

Skyldigheter i fråga om elektriska anläggningar

6 § Den som innehar en starkströmsanläggning ska se till att

1. det fortlöpande kontrolleras att anläggningen ger betryggande säkerhet mot personskada och sakskada, och
2. arbete som utförs på eller i anslutning till anläggningen görs på ett sådant sätt och utförs av eller under ledning av personer med sådana kunskaper och färdigheter att betryggande säkerhet ges mot personskada och sakskada.

7 § Om en tillkommen elektrisk anläggning kan vålla personskada eller sakskada eller driftstörning genom inverkan på en annan redan befintlig elektrisk anläggning, ska

innehavaren av den förstnämnda anläggningen vidta de åtgärder som behövs vid den anläggningen för att förebygga sådan skada eller störning.

...

11 § Den som innehar en starkströmsanläggning med en spänning som överstiger 1 000 volt mellan fasledare där det vid enfasigt fel kan uppkomma jordslutningsström med större styrka än 500 ampere och får kännedom om att det har tillkommit en elektrisk anläggning för svagström eller för starkström med en spänning av högst 1 000 volt mellan fasledare, ska vidta de åtgärder som behövs vid den förstnämnda anläggningen för att förebygga skada eller störning.

Åtgärderna ska vara ändamålsenliga för att förebygga att anläggningen genom induktion eller förhöjda markpotentialer påverkar den andra anläggningen och orsakar person- eller sakskada eller annan störning än ljudstörning.

Kommentar:

Prioriteten gäller således för det fall ljudstörningar uppkommer, eftersom dessa är undantagna från det "strikta ansvaret".

12 § Om en innehavare av en tillkommen anläggning har orsakat att kostnaden för åtgärder enligt 11 § blivit väsentligt högre än nödvändigt, ska innehavaren svara för merkostnaden.

Kommentar:

Detta har aldrig inträffat i praktiken hittills.

13 § Vid tillämpningen av 7, 8, 11 och 12 §§ ska en elektrisk anläggning anses tillkomma

1. när den tas i bruk och, om olika delar av anläggningen tas i bruk vid skilda tidpunkter, varje sådan del anses som en särskild tillkommen anläggning, och
2. om den flyttas eller ändras i fråga om utförande eller drift och därigenom ökar risken för skada eller störning.

Kommentar:

Prioriteten räknas ej från det datum då t ex koncession beviljats. Ändring i drift kan innebära att anläggningen betraktas som ny.

14 § Om nödvändigt skydd enligt 7, 8 eller 11 § kan uppnås med bättre verkan eller till lägre kostnad genom någon åtgärd vid en annan anläggning ska innehavaren av den anläggningen utföra åtgärden.

Den som utfört åtgärden har rätt att få ersättning för de utgifter som varit nödvändiga av den som enligt 7, 8 eller 11 § är skyldig att vidta åtgärder. Om åtgärden inneburit en fördel för anläggningen i form av minskning av utgifterna för dess underhåll och drift eller annan stadigvarande förbättring av driften, ska ersättningen minskas i motsvarande mån.

Kommentar:

Denna § tillämpas i stort sett alltid, dvs skyddsåtgärderna utförs i telenätet och ej på starkströmsanläggningen.

Kommentar:

Den som är skyldig att vidta åtgärder ska betala åtgärderna, men skåtnad kan utgå, dvs den som utfört åtgärden står för en del av kostnaden, om

denne vunnit någon fördel. Hur stor båtnaden ska bli, framgår av Telestörningsnämndens meddelande nr.7.

10 kap. Skadestånd

Ansvar för skada som orsakas av el från en starkströmsanläggning

28 § Om en personskada eller sakskada orsakas av el från en starkströmsanläggning, ska innehavaren av den starkströmsanläggning som elen senast kommit från, ersätta skadan. Skadeståndsansvaret gäller även om det inte följer av allmänna skadeståndsbestämmelser.

Första stycket gäller inte

1. den som innehar en starkströmsanläggning för produktion av el där generatoren har en märkeffekt om högst 50 kilovoltampere,
2. den som innehar en starkströmsanläggning som är avsedd för användning av el och som tillförs el med en spänning av högst 250 volt mellan en ledare och jord eller, vid icke direkt jordat system, mellan två ledare,
3. om skadan skett på en annan elektrisk anläggning eller på en naturgasledning som det krävs koncession för enligt naturgaslagen (2005:403), eller
4. om starkströmsanläggningen utgörs av en inrättning för godsbefordran eller är avsedd för en sådan inrättnings behov och skadan uppkommit på egendom som har blivit mottagen för sådan befordran.

...

Ansvar för skada vid driftstörning

31 § Om en personskada, sakskada eller ren förmögenhetsskada orsakas av att el från en elektrisk anläggning stör driften vid en annan elektrisk anläggning och störningen uppstått till följd av uppsåt eller vårdslöshet hos innehavaren av den förstnämnda anläggningen, ska den innehavaren ersätta skadan.

...

Preskription

35 § Talan om ersättning ska väckas

1. i fråga om ersättning enligt 28 § första stycket eller 31 § inom två år från det att skadan inträffade, och

...

Den som inte väcker talan i tid har inte rätt till ersättning enligt de angivna bestämmelserna.

Kommentar:

Skadeståndsanspråk bör man se till att det kommer ansvarig anläggningsinnehavare tillhanda inom två år.

5 Elsäkerhetsförordning (2017:218)

Elsäkerhetsförordningen återfinns under adressen:

https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/elsakerhetslag-2016732_sfs-2016-732

Anmälningar i fråga om elektriska anläggningar

3 § Den som avser att bygga en starkströmsanläggning för en spänning av högst 1 000 volt mellan fasledare ska anmäla detta till innehavaren av en sådan redan befintlig starkströmsanläggning som avses i 11 § elsäkerhetslagen (2016:732), om det inte är uppenbart att det saknas ett sådant påverkanssamband som avses i den paragrafen.

Kommentar:

Vid framtagandet av starkströmsförordningen 2009:2 togs flertalet punkter bort (departements PM 2008-04-25) eftersom det "saknades behov av att ha en reglerad anmälningsskyldighet". Så här såg det ut innan:

Starkströmskungörelsen

Förordning (1957:601) om elektriska starkströmsanläggningar. Utfärdad: 1957-11-15. Ändring införd: t.o.m. SFS 1997:966. Närmare föreskrifter om utförande och skötsel av elektrisk stark-strömsanläggning meddelas av Elsäkerhetsverket.

Nedan följer utdrag av starkströmskungörelsen av intresse för svagströms- och lågspänningsanläggningar.

4 § Den, som ämnar framdraga starkströmsledning, skall i följande fall anmäla det hos innehavare av redan befintlig elektrisk ledning, som nedan angives, för samråd om lämpliga skyddsåtgärder:

a) då den nya ledningen skall förläggas i luften så att den korsar annan elektrisk luftledning eller eljest framdragas i luften så nära dylik ledning att, om stolpe eller annat stöd faller eller ledare lossnar eller brister i endera ledningen, den andra ledningen kan skadas eller starkström kan överledas från någondera ledningen till den andra;

b) då friledning för starkström med spänning av minst fyrtyotusen volt skall framdragas så, att den korsar i jorden förlagd svagströmsledning

samt

Skall driften av starkströmsledning ändras så att den blir väsentligt farligare än förut för annan elektrisk ledning, åligger det först-nämnda lednings innehavare att härom göra motsvarande anmälan. Förordning (1983:556).

5 § Anmälan enligt 4 § första stycket a) erfordras icke, då luftledning för lågspänning skall dragas under redan befintlig luft-ledning för svagström och därvid förses med skyddstråd. Elsäkerhetsverket låter i andra fall medgiva undantag från den i 4 § stadgade anmälningsskyldigheten. Förordning (1992:1516).

6 Svagströmskungörelsen (1958:558)

Svagströmskungörelsen återfinns under adressen:

https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/kungorelse-1958558-om-elektrisk_sfs-1958-558

Kungörelse (1958:558) om elektrisk svagströmslednings anordnande i förhållande till starkströmsledning

Nedan följer utdrag ur svagströmskungörelsen av intresse vid korsningar och parallellism med starkströmsanläggningar.

Anmälningsskyldighet

3 § Den, som ämnar framdraga svagströmsledning, skall i följande fall anmäla det hos innehavare av redan befintlig starkströmsledning, som nedan angives, för samråd om lämpliga skyddsåtgärder:

- a) då svagströmsledningen skall förläggas i luften så att den korsar luftledning för starkström eller eljest framdragas i luften så nära dylik ledning att, om stolpe eller annat stöd faller eller ledare lossnar eller brister i endera ledningen, den andra ledningen kan skadas eller starkström kan överledas till svagströmsledningen;
- b) då svagströmsledningen skall förläggas i jorden så att den korsar friledning för starkström med spänning av minst fyrtiotusen volt; samt
- c) då svagströmsledningens innehavare i annat fall än i a) eller b) avses har skälig anledning räkna med att hans ledning kan komma att utsättas för farlig inverkan genom induktion eller förhöjda markpotentialer från ledning ingående i starkströmsanläggning, i vilken vid enfasigt fel kan uppkomma jordslutningsström med större styrka än femhundra ampere, eller att hans ledning kan komma att utsättas för farlig inverkan genom influens från ledning för starkström med högre spänning än etthundratusen volt.

4 § Anmälan enligt 3 § a) eller b) erfordras icke då

- a) då luftledning för svagström skall dragas över sådan luftledning för lågspänning som är försedd med skyddstråd;
- b) då svagströmsledning skall framdragas under starkströmsledning och uppläggas på stolpar för redan befintlig svagströmsledning, såvida för denna utförd skyddsanordning icke behöver ändras för att skydda jämväl de nya ledningstrådarna; eller
- c) då svagströmsledning för tillgodoseende av järnvägs eller spårvägs behov skall framdragas i jorden inom järnvägens eller spårvägens område.

Elsäkerhetsverket äger i andra fall medgiva undantag från den i [3 §](#) stadgade anmälningsskyldigheten. Förordning (1992:1517).

Skyddsanordningar

7 § Erfordras skyddsanordning mellan svagströmsledning och starkströmsledning och utföres anordningen fristående i förhållande till båda ledningarna, skall den anses utgöra del av starkströmsledningen.

8 § Svagströmsledning skall utföras med och bibehållas vid en godtagbar teknisk standard. Till ledningen hörande skyddsanordning skall hållas i sådant skick, att det skydd anordningen är avsedd att lämna icke äventyras.

Kommentar: Avser t.ex. kontroll av överspänningskydds funktion.

7 Utanför aktuella lagrum

Därutöver har dåvarande Kommerskollegium i särskilt brev⁷ medgivit undantag från anmälningsskyldighet då

- a) luftledning för svagström skall dras över sådan lågspänningsfiredning som är försedd med extra nolledare och nolledarna är förlagda överst i lågspänningsledningen.
- b) isolerad luftledning för svagström skall dras över sådan lågspänningsfiredning som är försedd med enkel nolledare förlagd överst i lågspänningsledningen.
- c) isolerad luftledning för svagström skall dras under lågspänningsfiredning där lågspänningsledningen är utförd för korsning med allmän väg.
- d) luftledning för svagström skall dras över lågspänningshängkabel (självbärande eller hankad) eller lågspänningshängspiralledning.
- e) luftledning för svagström skall dras under sådan lågspänningshängkabel (självbärande eller hankad) eller lågspänningshängspiralledning där lågspänningsledningen är utförd för korsning med allmän väg.

Om svagströmsledning borttages och skyddsanordning på starkströmsledning därigenom blir obehövlig bör starkströmsledningens innehavare underrättas.

8 Telestörningsnämnden

Telestörningsnämnden och utgivna meddelanden återfinns på adressen:

<https://www.svk.se/aktorsportalen/teknik-och-entreprenad/telestorningsnamnden/>

Telestörningsnämnden inrättades år 1960 som ett samordnande och rådgivande organ när det gäller tillämpningar som berör förhållanden mellan innehavare av högspänningsanläggningar å ena sidan och innehavare av svagströmsanläggningar och lågspänningsanläggningar å andra sidan.

Nämnden har även till uppgift att ge rekommendationer vid tvist om ansvarsfördelning och skadestånd vid t ex skador pga jordfel.

Huvudmän för nämnden är Svenska kraftnät, Energiföretagen Sverige, Telia Sverige AB och Trafikverket. Elsäkerhetsverket är samarbetspartner.

Svenska kraftnät, Energiföretagen Sverige och Trafikverket representerar innehavare av högspänningsanläggningar.

Energiföretagen Sverige och Trafikverket representerar även innehavare av lågspänningsanläggningar.

Telia Sverige AB och Trafikverket representerar innehavare av svagströmsanläggningar.

Mer information finns i huvudmeddelandet.

Telestörningsnämnden och utgivna meddelanden återfinns på adressen:

<https://www.svk.se/aktorsportalen/teknik-och-entreprenad/telestorningsnamnden/>

⁷ Brev 9.11.1971 från Elektriska byrån till Televerket Centralförvaltning

9 Definitioner från ELSÄK-FS 2008:1

Elsäkerhetsverkets föreskrift återfinns under adressen:

<https://www.elsakerhetsverket.se/globalassets/foreskrifter/2008-1-konsoliderad.pdf>

3§

friledning - luftledning med fritt från varandra upphängda ledare med tillbehör såsom isolatorer och fästdetaljer,

högspänning - nominell spänning över 1 000 V växelspanning eller över 1 500 V likspänning,

lågspänning - nominell spänning upp till och med 1 000 V växelspanning eller upp till och med 1 500 V likspänning,

starkströmsanläggning - anläggning för sådan spänning, strömstyrka eller frekvens som kan vara farlig för personer eller egendom,

svagströmsanläggning – definition saknas men är de elanläggningar som inte är starkström.(dvs anläggning för sådan spänning, strömstyrka eller frekvens som inte kan vara farlig för personer eller egendom),

systemspänning – definition finns i EIFS 2011:2, 3 kap 1§; Nominell systemspänning: spänning med vilket ett system benämns eller identifieras.

10 Fri översättning från Internationella Teleunionens, ITU-T, direktiv angående "Kraftanläggningars störande inverkan på teleanläggningar".

5.7 Längsspänning: Spänning mellan teleledningen (paret) och jord.

5.8 Psyfometrisk spänning: Spänning, som återspeglar det mänskliga örats sätt att uppfatta en störning vid ett telefonsamtal.